

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 1879

Doknr.
458667

Dato
19-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 31. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 344 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV).

Spørgsmål nr. 344:

Ministeren bedes oplyse, hvor meget kommunerne skønsmæssigt kunne spare, hvis den gennemsnitlige fejlprocent indenfor kommunale afgørelser på socialområdet lå på 10 %. Spørgsmålet stilles som opfølgning på samrådet den 23. marts med børne- og socialministeren og økonomi- og indenrigsministeren om kommunernes sagsbehandling på børnehandicapområdet, jf. samrådsspm. AB og AC.

Svar:

Der er til besvarelse af spørgsmål 344 indhentet bidrag fra børne- og socialministeren, som fremgår nedenfor:

"Jeg forstår spørgsmålet således, at der spørges til de administrative besparelser for kommunerne ved, at alene 10 procent af de sager, der påklages til Ankestyrelsen, hjemvises til fornyet behandling i kommunerne.

Min besvarelse er således udarbejdet med det udgangspunkt, at der altid vil være administrative omkostninger forbundet med, at en kommune skal oplyse og træffe afgørelser i sager på det sociale område, også hvis sagsbehandlingen – som den bør – udføres korrekt og fyldestgørende i første omgang, og den kommunale afgørelse derfor ikke udløser en hjemvisning i forbindelse med en eventuel klage.

Det må formodes, at der vil være en administrativ besparelse for kommunerne ved, at færre sager hjemvises til genbehandling i kommunen, fordi selve genåbningen af sagen vil medføre, at der bruges mere tid på sagsbehandlingen, end det ville have været tilfældet, hvis sagen var korrekt og fyldestgørende oplyst i første omgang. Det er dog ikke muligt at opgøre den konkrete besparelse, da den ekstra administrative byrde ved en fornyet sagsbehandling vil kunne variere meget fra sag til sag afhængigt af blandt andet sagens emne og omfang samt grundlaget for hjemvisningen.

Nedenstående er der opstillet et regneeksempel til illustrationen af en administrativ besparelse ved en hjemvisningsprocent på 10 procent.

Ankestyrelsen har oplyst, at der i 2016 blev afgjort 8.706 sager på det sociale område¹, samt at 2.180 (25 procent) af disse sager blev hjemvist til fornyet sagsbehandling i kommunerne. Hvis den gennemsnitlige hjemvisningsprocent af klagesager på det sociale område i stedet havde været på 10 pct., ville kommunerne skulle have genbehandlet 1.309 færre sager i 2016.

¹ Det sociale område er her opgjort som kommunale sager om serviceloven, lov om almene boliger, lov om dagtilbud og lov om boligstøtte (§§ 55-57, § 60a, § 64b, § 64e, § 66 og § 67).

Ved at tage udgangspunkt i en gennemsnitlig sagsbehandlingstid til fornyet sagsbehandling på 10 timer pr. hjemvist sag samt en lønudgift til en sagsbehandler inklusiv overhead på 384 kr. i timen vil det give en gennemsnitspris pr. sag på 3.840 kr. Med udgangspunkt i ovenstående 1.309 sager ville det have medført en besparelse på ca. 5 mio. kr. ($10 \times 384 \times 1.309 = 5.026.560$).

Såfremt der tages udgangspunkt i en gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 15 timer pr. hjemvist sag, ville en hjemvisning af kun 10 procent af sagerne fra 2016 havde medført en besparelse på ca. 7,5 mio. kr. ($15 \times 384 \times 1.309 = 7.539.840$).”

Jeg kan henholde mig til børne- og socialministerens svar.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll